

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/51/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8816209607
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8816209607.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Zlaty Simkovej a JUDr. Karola Krochtu v právnej veci žalobkyne G. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX/XX, XXX XX C. I. proti žalovanej Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31 320 155 so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, právne zast. Beňo & partners, s.r.o., AK so sídlom Nám. sv. Egídia č. 93, 058 01 Poprad, o zaplatenie 300,- Eur, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 3C/231/2016 - 181 zo dňa 30.04.2020, takto

rozhodol:

P o t v r d u j e uznesenie v napadnutej časti, t.j. vo výroku II. o trovách konania.

Stranám náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ō v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie I. Konanie zastavil. II. Vyslovil, že účastníkom sa náhrada trov konania nepriznáva.

2. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanovením § 144, § 145 ods. 1, a § 257 Civilného sporového poriadku (ďalej CSP).

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala proti právnemu predchodcovi žalovaného Consumer Finance Holding, a.s. Kežmarok zaplatenia 300,- eur s prísl. na tom základe, že dňa 18.02.2010 uzatvorila so žalovaným Zmluvu o poskytnutí bezúčelovej pôžičky. Okresný súd vo Vranove nad Topľou rozsudkom zo dňa 14.06.2017, č.k. 3C/231/2016-57 žalobu žalobkyne zamietol s tým, že Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 16.05.2019, č.k. 5Co/101/2018-116 zrušil rozsudok Okresného súdu vo Vranove nad Topľou a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. Zároveň rozhodol, že namiesto žalobcu Consumer Finance Holding, a.s. Kežmarok bude súd konať s jeho právnym nástupcom Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31 320 155 so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava.

4. Žalobkyňa G. R. písomným podaním doručenom súdu dňa 17.03.2020 oznámila súdu, že proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské nivy 1, Bratislava berie svoj návrh späť a žiada konanie zastaviť.

5. Zástupca žalovaného písomným podaním zo dňa 03.04.2020 oznámil súdu, že žalovaný súhlasí so späťvzatím žaloby a uplatňuje si trovy konania.

6. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie právne v zmysle ust. § 257 CSP. Teda, že účastníkom sa náhrada trov konania nepriznáva. Podľa uvedeného ustanovenia výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. V danom prípade dôvody hodné osobitného zreteľa podľa názoru súdu prvej inštancie spočívajú v okolnostiach danej veci.

Žalobkyňa ako spotrebiteľ sa domáhala vrátenia preplatku v časti 300,- Eur. Podľa zmluvy o poskytnutí bezúčelovej pôžičky, podľa ktorej žalobkyňa zaplatila žalovanému sumu 4.500,- Eur, čo predstavuje viac ako 85% navýšenia istiny úveru vo výške 2.400,- Eur o 2.100,- Eur.

7. Proti tomuto uzneseniu a to iba čo do výroku o trovách konania včas podal odvolanie žalovaný. Právne odôvodnil svoje odvolanie ustanovením § 365 ods. 1 písm. d/ a f/ CSP. Žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku II., teda vo výroku o trovách konania zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, prípadne, ak bude mať podmienky na rozhodnutie vo veci za splnené, aby sám rozhodol tak, že žalovanému prizná plnú náhradu trov konania. Uviedol ustanovenie § 256 ods. 1 CSP a jeho znenie. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že konaním žalobkyne, teda späťvzatím žaloby bez uvedenia dôvodu došlo k zastaveniu konania. Žalobkyňa svojim konaním procesne zavinila toto zastavenie. Žalovaný má za to, že má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov, ktoré potreboval na bránenie svojho práva. V konaní je namieste postup v súlade s ustanovením § 256 ods. 1 CSP. Nepriznanie náhrady trov konania za splnenia všetkých zákonných podmienok, by bolo v rozpore s ustanovením § 255 ods. 1 CSP, pričom nie je spravodlivé, aby ten, kto dôvodne bránil svoje porušené alebo ohrozené právo alebo právom chránené záujmy, nezískal náhradu trov konania, ktoré pri tomto konaní dôvodne vynaložil. Následne citoval žalovaný ustanovenie § 257 CSP a zároveň citoval časť, čo do výroku o trovách konania v zmysle ust. § 150 ods. 1 prvej vety Občianskeho súdneho poriadku z rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 6Co/170/2013. Zároveň konštatoval, že pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa, musí súd prihliadnuť na majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov konania, ale aj si všímať okolnosti, ktoré viedli strany k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní. Žalovaný uviedol, že si počas celého konania plnil svoju zákonnú povinnosť v zmysle ust. § 167 ods. 2 CSP. Písomne sa vyjadroval k uplatnenému nároku, uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti, pripojil listiny na ktoré sa odvolával, a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Následne citoval z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky z 08.12.2017 č.k. II.ÚS 563/2011 - 14. Žalobkyňa rozhodne nenapĺňa predpoklady uvedené v uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky II.ÚS 563/2011. Predovšetkým majetkové, že by sa nachádzala vo finančnej alebo v majetkovej núdzi a jej pomery by odôvodňovali, aby jej súd náhradu trov konania nepriznal.

8. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného nevyjadрила.

9. Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie, spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 379 a nasledujúcich CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 385 CSP a contrario a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

10. Ustanovenie § 257 CSP predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok, a od zásady zodpovednosti za zavinenie. Znamená to, že súd nemusí zaviazať neúspešnú stranu sporu na náhradu trov konania. Dôvody hodné osobitného zreteľa ani výnimočné okolnosti zákon bližšie nešpecifikuje. Možno ich však zhrnúť ako neprimeranú tvrdosť, podiel oboch strán na vzniku a priebehu sporu, povahu a okolnosti sporu, zložitosť doposiaľ neriešenej právnej problematiky, zložitosť prípadov výkladu medzinárodnej zmluvy, osobné pomery strán sporu, prípadne nízky príjem. Podľa názoru odvolacieho súdu môže ísť, tak ako to popísal súd prvej inštancie aj o dôvody hodné osobitného zreteľa spočívajúce v okolnostiach danej veci, kde žalobkyňa ako spotrebiteľka sa domáhala vrátenia preplatku v časti 300,- Eur, podľa zmluvy o poskytnutí bezúčelovej pôžičky. Žalobkyňa zaplatila žalovanému sumu 4.500,- Eur, čo predstavuje viac ako 85% navýšenia istiny úveru vo výške 2.400,- Eur, o 2.100,- Eur. Odvolací súd zhodne s názorom súdu prvej inštancie konštatuje, že aj takéto okolnosti je možné kvalifikovať ako dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré súd neprizná náhradu trov konania na strane úspešného žalovaného.

11. Odvolací súd zároveň poznamenáva, že vo veci sa konalo od roku 2016. Posledne uznesením č.k. 5Co/101/2018 - 116 z 16.05.2019 odvolací súd zrušil rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Z bodu 21 odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu vyplýva, že súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že medzi žalobkyňou ako spotrebiteľom a žalovaným ako dodávateľom, bola uzavretá zmluva o revolvingovom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalobkyňi vo výške 2.400,- Eur, ktorý sa zaviazala splácať v splátkach po 75,- Eur, a to v 60. mesačných splátkach. Ročná úroková sadzba úveru bola dohodnutá vo výške 32,30%, RPMN za úver predstavoval 32,13%, priemerná RPMN 20,88%. Zároveň súd prvej inštancie konštatoval, že dôsledkom

absencie údajov o konečnej splatnosti úveru je úver bezúročný a bez poplatkov. Teda žalovanému neprislúchajú ani úroky z úveru, ani žiadne poplatky spojené s poskytnutím úveru. Žalovaný poskytol žalobkyni pôžičku vo výške 2.400,- Eur. Žalobkyňa vyplatila celú výšku úveru zo zmluvy, čím splatila žalovanému sumu 4.500,- Eur, čo predstavuje viac ako 85% navýšenia istiny úveru vo výške 2.400,- Eur o 2.100,- Eur. Preplatok vo výške 2.100,- Eur tak zakladá bezdôvodné obohatenie žalovaného na úkor žalobkyne. Žalovaný zaslal žalobcovi odpoveď zo dňa 09.08.2016, vyjadril svoj negatívny postoj k doriešeniu danej veci, k spokojnosti oboch strán mimosúdnou cestou. Žalovaný zároveň na pojednávaní vzniesol námietku premlčania. Konštatoval, že každá splátka sa stáva zročnou samostatne. Posledná splátka sa stala splatnou 20.04.2013. Trojročná premlčacia lehota vo vzťahu k tejto poslednej splátke tak márne uplynula dňa 20.04.2016 a žaloba bola podaná v decembri 2016. Súd prvej inštancie preto mal za to, že právo žalobkyne sa premlčalo za 3 roky, nakoľko nebolo dokázané, že by išlo o úmyselné bezdôvodné obohatenie. Odvolací súd v bode 22 konštatoval, že súd prvej inštancie riadne nevysvetlil svoje úvahy, ktorými sa riadil pri posúdení aplikácie desaťročnej objektívnej lehoty. Nevysvetlil vôbec ako dospel k záveru, ktorý uviedol v dôvodoch rozhodnutia, teda nevysvetlil ako sa vypořádaval so spornými skutočnosťami namietanými stranami sporu. Následne po tom, čo boli zaslané vzájomné vyjadrenia k veci po odročení pojednávania, ktoré malo byť nariadené na deň 18.03.2020 o 13.30 hod. a bolo odročené na neurčito, zobrala žalobkyňa sama svoj návrh späť a žiadala konanie zastaviť. Žalovaný si následne po tom, čo oznámil, že súhlasí so späťvzatím žaloby a žiada priznať náhradu trov konania vyčíslil trovy právneho zastúpenia na sumu 460,12 Eur. Zo spisu následne vyplýva, že žalobkyni jej právny zástupca vypovedal plnú moc.

12. Vzhľadom na vyššie uvedené je rozhodnutie súdu prvej inštancie, čo do trov konania spravodlivé. Ak by žalobkyňa mala nahradiť trovy konania žalovanému, pričom jeho právnenému predchodcovi preplatila na úvere skoro 100%, podľa názoru odvolacieho súdu, dopustili by sa súdy na žalobkyni neodstrániteľnej krivdy a boli by porušené zásady spravodlivého procesu. Za stavu, že žalobkyňa zobrala žalobu späť aj keď neuviedla dôvod prečo tak urobila, bolo správne aplikovať ustanovenie § 257 CSP aj vzhľadom na okolnosť, že ide o spotrebiteľskú vec.

13. V prejednávanej veci tak, ako konštatoval odvolací súd vyššie z povahy a okolností sporu existujú dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania úspešnému žalovanému. Preto odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku II. o trovách konania podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

14. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 257 CSP. V danom prípade stranám náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Vychádzal z toho, že aj keď žalobkyňa bola v odvolacom konaní úspešná, boli aplikované dôvody hodné osobitného zreteľa, a preto v zásade spravodlivosti zodpovedá názor, že trovy odvolacieho konania jej nebudú priznané. Zároveň jej zo spisu žiadne trovy odvolacieho konania nevyplývajú. Neúspešný žalovaný nemá na náhradu trov odvolacieho konania právo.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.